

Cunst
2014 JUBILEUMJAAR
KVF 25 JAAR

**DIGITAAL TIJDSCHRIFT
VOOR CULTUUR, KUNST EN LANDSCHAP**

FLEVOLAND

05 / 2014

Mei 2014

Redactioneel

Tijd. Een vreemd en ongrijpbaar fenomeen. Zoals een klok die elk uur luidt, zo verschijnt elke maand CUNST. Als CUNST in de digitale brievenbus valt, dan schrik je: is er weer een maand voorbij! Voor de kunstenaars die kopij willen inleveren, lijkt een maand een hele tijd. Maar steeds worden ze weer verrast door de tijd. In het begin van de maand ligt er een zee van tijd klaar, en op het eind is er water te weinig.

Toch is er weer een volle CUNST. Die begint niet zoals ik had beloofd met een stuk van de voorzitter, Ab van Luin, want die heeft zijn handen op dit moment onverwacht vol met andere zaken, maar met alle namen van de kunstenaars die lid zijn geweest of lid zijn van de KVF. In de 25 jaar zijn dat er veel. Maar misschien valt dat wel mee.

Monica Maat voert ons terug naar het begin van de wereld, ,maar wel op een eigentijdse manier. Toen en nu komen samen in New York. Tijd! En u heeft tijd zat om ook de rest door te nemen, te kijken en te lezen. Veertig bladzijden kunst van Flevolandse bodem.

Tot de volgende maand!
Hein Walter

Inhoud

pag 2	Poëzie in Beeld
pag 3/4	Kunstenaars van de KVF, namen
pag 5	#Loods32, Dood Spoor
pag 6/14	Projecten uit het Verleden
	Natuurkunstpark (deel 2)
pag 15/17	Kunstmatic Loof (deel 1)
pag 18	24 mei: Kotterbos
pag 19	Ad Kuijper: een maand vrij
pag 20	Uit je hoofd schilderen
pag 21/22	Inschrijvenpenning 2014
pag 23/24	Kunstwerk Almere Buiten
pag 25/31	Zondvloed in New York
pag 32	9 mei: Orakel van Parijs
pag 33	Muziek als medicijn
pag 34	De week van de Verbeelding
pag 35	16 mei: Eindig laagland
pag 36	25 mei: De Verbeelding
pag 37/38	Theater Droog: De Goede Dood
pag 39/40	Kunst Etalage Almere Buiten
pag 41	Kamerkoor Lelystad
pag 42	Adressen

Het maandelijks tijdschrift CUNST wordt gemaakt door de Kunstenaars Vereniging Flevoland.
www.flevokunst.nl

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen?

Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl.
Gebruik dit adres ook voor kopij of vragen.
Bellen kan ook: 06 51924882

*Op een ochtend van 07.30 was ik op het schip te vinden.
En om 10.30 waren de kogels afgevuurd.*

*Ik was bang misschien kwam het door de wind.
Ik ben zeventien ik ben nog maar een kind.*

*Onze schepen komen uit Muiden.
Er is een bel als er gevaar is kun je ermee luiden.*

*Wij willen de strijd winnen.
Daarom maak ik zulke spannende zinnen.*

*En eindelijk wonnen we de strijd.
Ik ben lang op boord geweest ik heb geen spijt.*

*En ik dacht van "Yes" eindelijk gewonnen.
En we hadden nog veel kanonnen.*

*Dit was mijn gedicht.
En nu heb ik een lach op mijn gezicht.*

*Achraf el Yousfi
De Koperwiek
Emmeloord
groep 7*

Dit is een van de 214 die werden geschreven door leerlingen van basisscholen in de Noordoostpolder. Dit KVF project heette Poëzie in Beeld. Het eindproduct was een serie van 20 posters, gemaakt door 20 verschillende kunstenaars bij gedichten van leerlingen over de geschiedenis van de Noordoostpolder.

Zie http://www.flevokunst.nl/sites/default/files/projects/651/poezie_in_beeld_70_jaar_nop_kvfv.pdf

Kunstenaars die lid zijn van de KVF of lid zijn geweest

De dik gedrukte namen zijn die van kunstenaars die nog steeds lid zijn.

1989

Anita de Harde

Erik Petersen

Elmar Huisman

Frits Breekveldt (overleden)

Elsa Blaaser

A. Constantin

Jan Coenen

Abraham Westerdijk

Freja Lenger

Morgenstern

Baltus Wigtersma

Ineke van Wanrooy

Pieter van Zetten (overleden)

Ientje Nielen (overleden)

Erik Woudstra

C. v.d. Beld

M. v.d. Fliert

Wilma Klaver

Arend Roosenschoon (overl.)

Jeroen Stok

? de Bruin

E. de Visser

M. v.d. Riet

Johan IJzerman

B. Reindersma

C. Meijler

F. Andre

Hendrik Baartman

Margreet v.d. Pels

C. Schroevers

A. Poorting

Maarten Manson

R. Rhemrev

Bob van Walderveen

(overleden) oud voorzitter

Agmon van Veen

H. Hollestelle

A. Groag

Theo Buijs

Martine Bakker

George Geutjes

A. Gotthelp

M. Eckhardt

1990

Nancy van Overveldt

Herbert van der Zwaard

C. Scherjon

Magda van Cronenburg

1991

Willem Hoogeveen

Rineke de Jong

Cees Berger

1992

Ellen/Reinier Meijer

1994

DAAD

Steffen Buikema

1995

Cor Sonke

L. Daniels

Mieke Konigel

Fred van Welie

Ad Kuijper

Galen Yates

Marja Thijssen

1996

Else van Luin

Karin van der Molen

Emeke Buitelaar

Nel van Lith

Gerard van de Kerkhof

Annemikie Bok

1997

Ninette Koning

T. Monsanto

Michel Bongertman

J. Koelmans

Marjolein van Lubeck

M. Gussenhoven

M. Neyman

Peter Bata

Elsa Ruyterman

Ella Steenmeijer

Gre Dubbeldam

1999

Wendela van Lynden

Dirk Huizinga

Geertruida Krake Borst

Jeanette Nijhuis

Sonja Rosing*A. Rademakers***Clara van den Hout***Sia Schipper**R. Bosari***2001****Gonny Geurts***Awni Sami***Marianne Alting Brooymans***Jos van Asch***2002****Hein Walter***Linda Verwaijen***Sacha Janzee****Christian Wisse****2003****Mariel Bisschops***Paula Salmela***Anthea Simmonds****2004****Maryoke***Henriette Evenhuis**Gonny Tijs**Marja Timmer***2005****Mary Fontaine****Elini Tatzalos****2006****Jan van Koningsveld***Paul Knoflach***Siemen Bolhuis***E. Fakkeldij***Frans van der Ven***Joke Tijs***2007****Rob van den Broek***Vincent van Ginneke**Pat van Boeckel**Golay***2008****Bibi Vlaar****Ko van Velsen****2009***Hans Hagenbeuk***2010****Alexandra Klein***Saskia Burleson***Stefan Damman****2011****Ingrid Slaa****Joke Ziekenoppasser****Martin Koetsier****Marisja van Weegberg****Yvonne van Weegberg****2012****Renske Leeuw****Marijke Snoek****Alexander Goewie****Joek van Draanen****Betty Sluyter****Kees de Kloet****Marijke Bolt****2013****Peter Koelman***Nico van der Klugt***Alice Bunt****Annet Sieger****Femke Wubbels**

DOOD SPOOR

Opening zaterdag 3 mei - 16.00 uur

3, 4, 10 en 11 mei - 14.00 - 17.00 uur

LOODS32 - Zeilweg 32, Lelystad

Dood Spoor is de titel van de expositie die op zaterdag 3 mei, om 16.00 uur, in #Loods32 geopend wordt. U bent van harte welkom om de opening bij te wonen. Bewegingskunstenaar Jos Rosier zal de openingsact verzorgen. Kunstenaars van de KVF en gastkunstenaars hebben zich laten inspireren door het thema 'Dood Spoor'.

Deelnemende kunstenaars:

Marisja van Weegberg, Norbert Wille, Ellen van der Schaaf, Elsa Blaaser, Gonny Geurts, Anthea Simmonds, Rob van den Broek, Michel Bongertman, Renske Leeuw, Ninette Koning, Annette Sieger, Peter Koelman, Alice Bunt, Monica Maat, Jan Coenen, Martin Koetsier, Ingrid Slaa, Clara van den Hout, Willem oogeveen, Anita de Harde, Kees de Kloet en Mariël Bisschops.

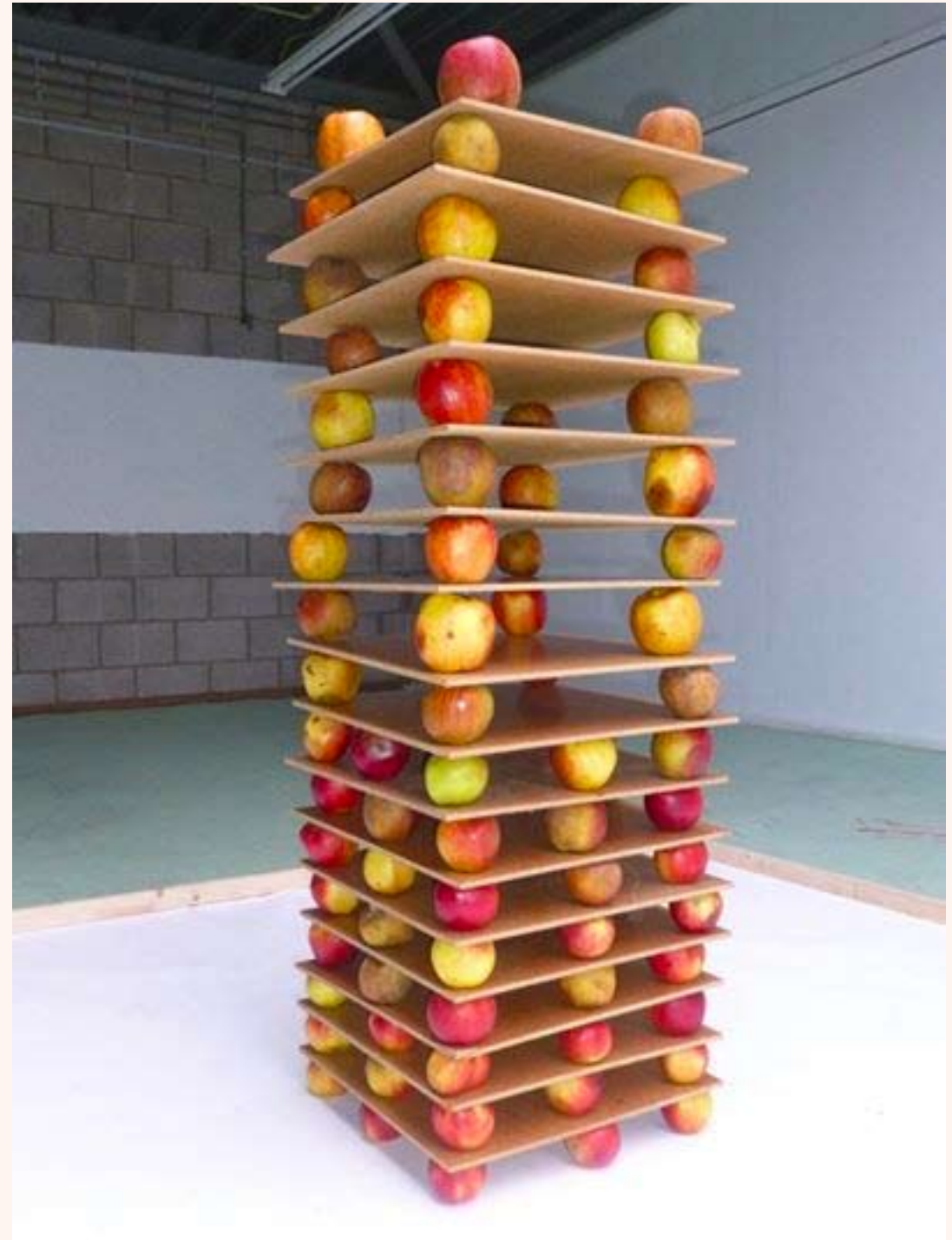
Op zaterdag 10 mei zal psychologe Arjanne Bredemeier een lezing geven n.a.v. dit thema.

www.facebook.com/loods32

www.loods32.com

Het werk op de foto is van Rob van den Broek, te zien op de expositie.

De appels zijn in het begin natuurlijk fris en fruitig, maar ze zullen beurs worden en verrotten. Na verloop van tijd zal de toren inzakken. Het beeld doet denken aan de ruggewervels van oude mensen, die raken steeds meer op elkaar gedrukt en zo worden mensen kleiner. De dood ligt op de loer.

KVF 25 JAAR Projecten uit het verleden

NatuurKunstPark

In 2005 organiseerden we voor het eerst het project Natuurkunstpark. Een project in Natuurpark Lelystad, waarbij kunstenaars aan de hand van een thema kunstwerken plaatsen in het park. De werken blijven elke jaar tot 1 november staan. We schrijven teksten bij de werken om de werken toegankelijker te maken.

Op de website van de KVF zijn natuurlijk alle digitale catalogi te vinden, en nu in deze CUNST een aantal van deze werken.

Op zondag 29 juni, 14.00 uur is de opening van Natuurkunstpark 2014. Thema *Visioenen*.

Het Project Natuurkunstpark 2014 is mogelijk gemaakt door financiële bijdrages van:
de gemeente Lelystad,
de Provincie Flevoland,
de Cultuurscout van de Kubus
en het VSBfonds

Gonny Geurts

Sporen

Natuurkunstpark 2005
thema: S P O R E N

Wie voetstappen kan maken
in de lucht, is licht genoeg
voor het onmogelijke.

Volg het spoor
naar daar
waar dromen beginnen.

Antwoorden

*Welk wezen kan leven
in een hemd van klei?
Welk leven was hier welkom?*

*Als het welkom was,
waarom is het dan nu weg?*

*Welke metamorfose heeft zich
in deze cocon voltrokken?*

*Is een leeg nest het begin
van een proces, of juist het einde?*

*Is een open oog de weg naar buiten,
of een manier om naar binnen te kijken?*

*Als iets de geest gegeven heeft,
wat houdt het gemis dan staande?*

*Is het lichaam van een levend wezen
meer dan een tijdelijke schuilplaats?*

*Is klei en adem vergelijkbaar
met botten en bloed?*

*Als het huis leeg is,
is de leegte dan volkomen?
Of zullen de vragen de leegte bewonen?*

De werkplek van een kunstenaar is een atelier.
Daar maken kunstenaars meestal hun kunstwerk.
Als het klaar is, dan brengen ze het naar een galerie
of een museum of een andere plek waar het publiek het werk kan zien.
Christen Wisse deed het anders:
hij heeft al haar materiaal en gereedschap
naar het Natuurpark gebracht
en ze heeft hier het werk geboetseerd, opgebouwd.
Met natuurlijke materialen: klei en stro.
Het thema, "vreemde vogels", bracht haar op het idee
om een lege huls te maken, een natuurlijke vorm,
als het ware een overblijfsel van een natuurlijk proces.
Denk maar aan de rups die in de cocon verandert.
Als de vlinder uit de cocon kruipt en weg fladdert,
dan blijft de cocon leeg en leverloos achter.
Welk schepsel zou er in deze cocon
een gedaantewisseling hebben kunnen ondergaan?
Als je een beetje verder nadinkt, en zoekt in je gedachten
naar wat dit beeld zou kunnen betekenen,
dan kom je misschien tot het idee

Christian Wisse

Cocon

Natuurkunstpark 2006
thema: VREEMDE VOGELS

dat de mens eigenlijk ook een soort cocon is.
Sommige mensen geloven namelijk dat de mens meer is
dan alleen een lichaam; zij zeggen dat de mens
een ziel heeft, een geestelijk lichaam.
Het bijzondere van het woord lichaam
is dat het al een heel oud woord is.
Het zijn eigenlijk twee woorden:
lic en haem, die vlees en hemd betekenen.
Lichaam betekent dus vleeshemd.
Zo geloven sommige mensen dat als een mens sterft,
op dat moment de geest het lichaam verlaat. Wat overblijft
is een lege cocon, een spookverschijning.
Of dit ook is wat de kunstenaar bedoelt met haar werk?
Misschien. Misschien ook niet.
De kunstenaar wil graag dat het kunstwerk vragen oproept.
De antwoorden zijn niet zo belangrijk.

Opdracht voor kinderen:
Tekenen op de volgende bladzijde
het wezen dat volgens jou in de cocon gewoond heeft.

Foto: M. W. van der Wal - Foto: M. W. van der Wal - Kunstwerk: Jeroen Bolleman - Natuurkustpark 2008

Ze komen uit de stad, de hectiek van alledag
ontvlucht, kruispunten van menselijk verkeer.

Nu staan ze hier, rode palen in een nieuwe habitat.
Ze hebben zich aan hun omgeving aangepast.

Het is met een begonnen, op een dag
stond die er, apart, maar overtuigd van de stap:

stadslicht in het groen, eend in de bijt.
Anderen kwamen hem voorzichtig na,

werden onhoorbaar gelokt met golven,
vreemde signalen – we staan voor een raadsel.

Voorzichtig, ze zijn schuw, ze nemen zo
de benen – ieder een – maar ben je onzichtbaar,

en voelen ze zich vrij en onbekeken,
dan zie je ze vanzelf bewegen.

Als de bokken bronstig zijn, dan kun je
de kudde heel donker horen brommen.

Bij het woord burl denk je in eerste instantie aan dieren, aan het brullen
van herten, misschien aan de roep van kunstenaars om aandacht, wie weet,
maar aan lantaarnpalen zul je niet zo een-twee-drie denken.

Nu ze er staan, is het de moeite waard om de weg terug te volgen, om te
kijken waar het idee vandaan komt, waar de lantaarnpalen vandaan komen.

Dit kunstwerk gaat over verruiming. Lantaarnpalen horen in de stad,
langs de straten, steeds op eenzelfde afstand van elkaar. Ze horen zo
vanzelfsprekend bij de stad, dat je ze daar nauwelijks nog ziet. Ze vallen
gewoon niet meer op, omdat we daar helemaal aan gewend zijn.

Nu staan ze hier, op een weilje, en ze staan ook nog een keer in groepjes bij
elkaar. En kunnen ze eigenlijk wel licht geven? Kun je een lantaarnpaal die
geen licht kan geven wel een lantaarnpaal noemen?

Jeroen Bolleman

Zonder titel

Natuurkustpark 2008
thema: B U R L

Lantaarnpalen op een weilje – het lijkt wel dieren, grafen, misschien,
lange herten.

Je krijgt de neiging om ze te bestuderen, zoals onderzoekers dieren in het
wild bestuderen, ze bekijken vanuit schuilhutten. Den we hier een nieuwe
diersoort? Is het zo druk geworden in de stad, dat deze lantaarnbeesten de
stad ontvlucht zijn? Is dit natuurpark hun nieuwe habitat, hun nieuwe leef-
gebied? En wat zijn ze aan het doen? Zijn ze soms daglicht aan het eten?

Als je vaak werk van Jeroen Bolleman hebt gezien, dan zie je steeds weer
een soort verstilde onwerkelijkheid. Zijn werken brullen nooit, maar geven
wel altijd een onhoorbare klank. Het is meer zingen dan schreeuwen. Deze
lantaarnpalen geven geen licht en maken geen geluid, maar als je goed
luistert naar de stilte die eromheen hangt, dan hoor je het brommen en
dan zie je ze stralen.

Je zou kunnen zeggen dat Johan Sietsema nuntelijke schrijver maakt: hij schildert met natuurlijke elementen, takken en twijgen, zoals anderen dat doen met verf. Hij heeft van te voren wel een plan en hij kent zijn materialen, maar hij laat volop ruimte voor toeval, expressie en geeft zich over aan het gevoel van het moment. Hij bouwt zijn werk op in het landschap.

Het werk dat hier staat is een expressief object. Er zit volop beweging in, ook al is het windstil. Je zou het kunnen zien als een foto of filmstilt van een explosie, of een kijkt in het midden van een orkaan: alles schiet alle kanten op.

De titel van het werk is Luchtwegen. Het hout lijkt inderdaad de lucht in te schieten, de luchtwegen zoekend.

Maar luchtwegen zijn ook lichamelijk: de luchtpijp en de longen. Moeten we daar ook aan denken? Ja. Je kan het werk zien, zoals hierboven verteld, als een visuele explosie van takken, maar je zou de exploderende takken ook als een metafoor kunnen beschouwen van exploderende taal, als wartaal, of als dramatische uitroep van iets of iemand.

Johan Sietsema Luchtwegen

Natuurkunstpark 2009
thema: P R O O F

Ontploffing van hout,
losbrekend bos,
takken en twijgen de lucht in,
het licht in, hunkerend,
worstelend, opwaaïend,
strekend naar vrijheid.

Explosie van taal,
spraakgeberk, brek,
schriuwend en tierend,
uiting van lucht, radeloos boos,
gevlert, opvliegend,
sprekend een warhoofd.

Geert van der Pol Paard

Natuurkustpark 2010
thema: O M

Eerst het hout vinden, oude stronken, verweerde takken en wortels, stukken schors, in het bos misschlen, of op het strand, en daarna komt het bouwen, de verzameling ordenen, een compositie maken, het hout aan elkaar zetten tot het een kunstwerk is – nee, totdat het een wezen is.

Hout leeft. Hout krijgt eigenlijk pas zijn naam als de boom niet meer leeft, dus strikt genomen is hout dus eigenlijk dood, maar wij hebben altijd het gevoel bij hout dat het levend materiaal is. Anders dan steen, of glas, of klei. Hout voelt prettig en het is vaak warm, kortom, hout leeft! En om dan van hout een kunstwerk te maken dat de gedaante heeft van een dier, een paard in dit geval, dat geeft het gevoel dat het houten paard ook werkelijk leeft, ademt, bij onraad zo kan weggelopen. Er zit ruimte in het hout en ertussen, het geeft een gevoel van ruimte.

Ma ja, het beeld ademt! De kunstenaar heeft een levend wezen geschapen.

Het staat daar stil, het kijkt om.

Het schrikt niet van ons, want anders zou het weggelopen. Het dier kijkt om naar iets wat wij niet kunnen zien. Wat ziet het? Geschiedenis?

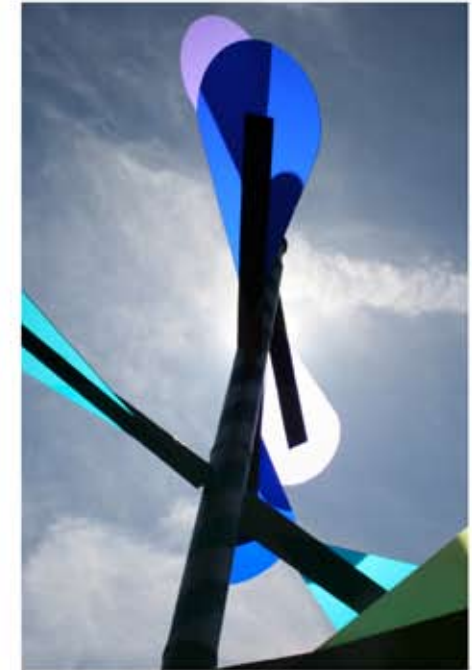
Linda Verwaijen

zonder titel

Natuurkunstpark 2011
thema: Z E V E N

Natuurkunstpark 2011, Linda Verwaijen - Foto: J. van der Wal - Kunstenaars Vereniging Noordland 2011

Lang geleden, een oertijd terug, dachten mensen dat lucht leegte was. Lucht was de plaats waar niets was.

Ook al kunnen we het niet met ons blote oog waarnemen, tegenwoordig weten we beter: de lucht zit vol met van alles; het is een verzameling kleine deeltjes. Stoffen en gassen die er van nature in thuis zijn, virussen en bacteriën die we liever ontwijken en daarnaast tal van onnatuurlijke afvalstoffen. De lucht lijkt leegte, maar wie dat niets met een vergrootglas zou bestuderen, die zou met grote ogen van verbazing kijken naar de overvloed aan ongewenste zaken. Je zou juist stoppen met ademen.

Nu we eenmaal weten dat de lucht een afvalbak is, laten we onze wetenschappers zoeken naar een oplossing, laten we ze zoeken naar een manier om de lucht te klean. Wetenschappers en uitvinders zijn op zoek naar het apparaat dat alle ellende oplost en de hemel weer natuurlijk maakt.

Uit onverwachte hoek krijgen ze hulp... uit de kunst! Dit kunstwerk geeft het woord schoonheid een diepere betekenis: het is mooi en het zuivert de lucht.

Geen kunstenaar kan precies vertellen hoe inspiratie werkt. Soms vormt een herinnering van lang geleden de basis voor een idee. Daarnaast is de natuur altijd een bron van inspiratie geweest, want kunstenaars weten als geen ander dat daar de schoonheid en de oplossingen verborgen liggen. En ook voor het ontwerp van dit kunstwerk, deze luchtfilter, is de natuur een inspiratiebron. De bladeren, de kleuren, de vormen. Hoe het werkt? Dat is met het gewone oog niet te zien, maar het heeft alles met zeven te maken. De lucht valt samen met het licht door de bloemvormen. Die kunnen draaien en zich ontvankelijk opstellen. De wind is de helpende hand.

Het vergt wel inbeeldingsvermogen om zich voor te kunnen stellen wat er op microniveau gebeurt, maar wie nog heeft voor schoonheid die heeft dat vermogen.

Ergens bij stilstaan, dat is ergens even over nadenken, tijd nemen om iets tot je door te laten dringen. Vaak ga je erbij zitten. Stilstaan heeft die betekenis van nadenken gek genoeg weer niet. Dit kunstwerk roept om op om te gaan zitten en ergens bij stil te gaan staan.

Het is een lege, besloten ruimte. Er is plaats voor twee, hooguit voor vier. Je zou het kunnen beschouwen als een wachtkamer, een bushokje. De bus naar de nieuwe wereld vertrekt over een paar minuten.

Het is tegelijk een ruimte voor gesprek. Je kunt elkaar er niet ontlopen. Als je daar met iemand anders zit, dan kan het niet anders dan je je bewust bent van het gesprek, bewust van de ander. De woorden klinken er door de overkoepeling ook anders.

Het is ook een plek die uitnodigt voor het doen van een bijzondere belofte. Ja, ik wil. Je zit met z'n tweeën kruis in een ring en je spreekt uit wat je voelt.

Rob van den Broek Stiltaan

Natuurkustpark 2012
thema: HET BEGIN VAN DE WERELD

Natuur en opstand: een boom - foto's: Henk Mijster - Kunstwerk: Henk Mijster - 2013

Er was eens een boom.
Een oude boom.

Bomen horen te staan,
de wortels stevig in de grond,
de takken stevig in de wind.

Deze boom lag.
Op sterven na dood, zo leek het.
Blote bast, slangetjes overal, beademing, intensive care,
de geur van ziek schors.

De beuken en eiken in de buurt waren al in rouw,
vossen en konijnen liepen stil met een brok in de keel langs zij,
gebogen door de treurnis op hun schouders.

Maar ze zagen de situatie verkeerd,
de boom was namelijk verre van stervende.
Zoals een slang vervelt en met een nieuwe huid
een volgende fase begint, of zoals een rups
verpopt naar een vlinder en wegvliegt als een ander,
zo gebeurde er ook iets bijzonders met deze boom.

Een upgrade? De eerste boom met een bewustzijn
van een dier misschien, de geboorte van een nieuwe soort of zo?
Een die zevenmaal zoveel zuurstof maakt als een gewone?

Geloof het of niet, daar ligt de toekomst.
Maar gaat hij het redden? Gaat hij de wereld redden?
Laat ons bidden dat hij opstaat.

Anthea Simmonds

Zonder titel

Natuurkunstpark 2013
thema: ER WAS EENS

KVF 25 JAAR Projecten uit het verleden

KUNSTMATIG LOOF

In 2010 organiseerden we bij Shortgolf, Swifterbant, het project *Kunstmatig Loof*. De kern van het project was:

als je voor blaadjes en takken eens iets anders mocht verzinnen, wat zou je dan bedenken.

Zeven kunstenaars deden mee:

Willem Hoogeveen,
Michel Bongertman,
Ninette Koning,
Clara van den Hout,
Sacha Janzee,
Anthea Simmonds en
Saskia Burleson.

De werken staan permanent bij Shortgolf.

Als je dichtbij staat en de zon staat erachter, dan zie je hoe het licht het bruinrood heel licht doordringt; sta je ver weg, dan is de boom een baken boven de vlakte, een vuurtoren, een signaal. Welk signaal iemand erin ziet? Wie in de boom de longen van de wereld herkent, zal het signaal op de ene dag misschien interpreteren als een aanklacht tegen luchtverontreiniging, als een boom die opbokst tegen de voortschrijdende vervuiling en die ons een toekomstbeeld geeft van een droog landschap vol kale cactussen... op een andere dag voelen we dat het beeld heel rustig en natuurlijk ademhaalt – niets aan de hand dan schoonheid en abstractie.

Wie eerder werk van Anthea Simmonds heeft gezien, die weet dat zij hiermee de dialoog met de specht voortzet die de vogel in 2007 is begonnen. Anthea had toen voor het kunstproject Natuurkunstpark een muur gemaakt waarmee ze een wandelpad afsloot; daarbij refereerde ze aan de muren die mensen soms bouwen, letterlijk of figuurlijk, om andere mensen uit te sluiten. De specht liet zich niet uitsluiten en bouwde een nest in de muur. Van dat nest heeft Anthea later een afgietsel gemaakt. Die vorm komt regelmatig terug in haar werk, zo dus nu ook, uitvergroot, in de boom.

Het werk van Anthea Simmonds

Een grote, zwarte spin krult haar lichaam zó, dat ze precies in evenwicht blijft op de top van de stam, balancerend in de wind. Haar lange poten zijn als kale takken van een altijd winterse boom en haar lijf is als een rups in een cocon. De takken beloven knoppen en blaadjes en de pop belooft een zwarte vlinder, maar het blijven beloftes – deze vervaarlijke spin is in een diepe slaap en wordt in de lente niet wakker.

Op 31 mei 2010 stierf de Frans-Amerikaanse kunstenares Louise Bourgeois. Een van Bourgeois' bekendste werken is een reusachtige spin (239 x 244 x 213 cm) met een lijf gevuld met eieren. Haar spin staat symbool voor vruchtbaarheid en moederschap. Maar ze boezemt ook angst in, vooral door haar formaat.

De dag na het overlijden van Louise Bourgeois leverde Clara van den Hout haar ontwerp in: een spin, als eerbetoon aan haar en haar werk. Deze kunstenaar, vrouw, brak pas door op haar 70ste en werkte door tot ze stierf op 98-jarige leeftijd. Zij is een voorbeeld voor alle kunstenaars. De spin is één van haar bekendste werken en staat daarom symbool voor haar. Clara heeft haar zó op de stam gezet, dat het is alsof ze zich vastklampt aan het leven, tegelijkertijd bevindt ze zich op haar top!

Louise Bourgeois leeft voort in Swifterbant, in eeuwige slaap.

Blaadjes en takken van metaal en glas, dat is de kern van deze kunstmatige boom. Als het hard waait, dan wiegt het loof wat piepend heen en weer; als het windstil is, dan staat hij zwijgend aan de rand van het golfterrein. En net zoals bij natuurlijke blaadjes de individuele identiteit ondergeschikt is aan het geheel en de bladeren samen een kleurenpalet maken, zo zie je ook deze plaatjes vooral als een grote vorm. Ze vormen samen een rond en plat bladerdak. Als je eronder staat, dan ervaar je een spel van licht, donker, kleur en tegenlicht.

Staat de boom bij somber weer mooi en rustig in het landschap, als de zon fel schijnt, dan valt het licht op een wonderlijk geheim: een toverlantaarnachtige schaduw! Dan is er sprake van een onverwachte inversie, de wereld omgedraaid. Het kunstmatige loof is in de driedimensionale werkelijkheid tweedimensionaal, want het is een horizontale, platte schijf. Maar op de grond, als een platte, tweedimensionale schaduw, toont de boom zich als een ronde en driedimensionale vorm, een boom zoals kinderen hem zien: een bol op een stam. En maakt het licht een schaduw doorgaans grijs... deze schaduw kan van kleur verschieten.

Opening Kotterbos - 24 mei, 09.45 uur*Almere - Kotterbosweg*

Sporten, spelen en ontdekken. Het kan allemaal op zaterdag 24 mei van 10 – 16 u in het Kotterbos en in het Horsterwold. Deze dag viert Staatsbosbeheer en provincie Flevoland samen met allerlei sport- en bewonersverenigingen dat het Kotterbos en het Horsterwold verbeterd zijn. De natuur is spannender en voor de bezoekers zijn er nieuwe mogelijkheden om te wandelen en te fietsen. Iedereen kan zijn groene hart ophalen en lekker naar buiten komen. Er is van alles te doen. Deelname aan alle activiteiten is gratis.

Onthulling kunstwerken van Michel Bongertman

In 2013 is er een kunstproject uitgevoerd (stichting De Zijderups) in Zorgcentrum Buitenhaeghe, waarbij leerlingen van basisschool de Dukdalf samen met bewoners van Zorgcentrum Buitenhaeghe ontwerpen hebben gemaakt voor kunstwerken in de openbare ruimte. Boswachter Herman Haake en beeldhouwer Michel Bongertman hebben twee ontwerpen uitgekozen en Michel kreeg de opdracht om de ontwerpen uit te voeren. Op 24 mei, om 09.45 uur worden de kunstwerken door de ontwerpers onthuld.

Andere activiteiten

Het Groen Gras theater verrast met een avontuurlijke voorstelling voor kinderen. De kinderen worden in een fantasiewereld begeleid door de acteurs van Groen Gras en zijn deelnemer en toeschouwer tegelijk. De wilde, ruige natuur is het uitgangspunt voor het interactief theater met aardewezen Archus en waterwezen Lulu!

De Kunstbus zal ook aanwezig zijn met kunstzinnige activiteiten door Saskia Burleson, Karin van de Kuilen en Elly van Rijs.

U kunt ook meegaan met een archeologische rondleiding, een rondrit met de Ecomar door het natuurgebied, of meedoen aan een kano-excursie op zoek naar de bever.

AD heeft
een
maand vrij

*De Archipelhof - Project 'Uit je hoofd schilderen'
door Hein Walter*

Van 19 mei t/m 30 mei wordt er geschilderd in Archipelhof. Er zullen twee grote doeken van 2 x 5 meter in de tuin worden opgesteld en dan kan er worden geschilderd. Vijf kunstenaars nemen de eerste schilderstreken voor hun rekening. Het thema sluit aan bij het groene thema van de Floriade: *dieren en planten*.

Uit je hoofd schilderen is een project dat is gesubsidieerd vanuit *Lang Leve Kunst* (een samenwerking van stichting RCOAK, stichting Sluyterman & Van Loo en het VSBfonds).

Een dergelijk project hebben we vanuit stichting De Zijderups eerder uitgevoerd in zorgcentrum Buitenhaeghe. Toen hadden we een doek opgesteld van 10 x 2 meter in de gang van het zorgcentrum. 19 weken lang, iedere vrijdagmorgen, hebben we toen geschilderd. Steeds nodigden we gasten uit om mee te schilderen. De bewoners van Buitenhaeghe schilderden mee of waren publiek. Zie foto's.

In de tuin van Archipel voeren we een vergelijkbaar project uit, maar dan twee weken lang elke werkdag. Steeds 's ochtends vanaf 10.00 uur. De leerlingen van basisschool Omnibus gaan meedoen, maar ook buurtbewoners, bewoners van Archipel... en wie mee wil doen.

Wat we met de geschilderde doeken gaan doen? Dat laten we in de volgende CUNST weten.

De Archipelhof is de beschermde afdeling van woon- en zorgcentrum Archipel

KONING WILLEM-ALEXANDER KONING DER NEDERLANDEN

penning door Siemen Bolhuis in opdracht van de Vereniging voor Penningkunst

Om de penning te kunnen bestellen à 215 euro, moet je lid zijn of worden van de VPK. De oplage wordt bepaald door het aantal inschrijvingen.

Het materiaal is gegoten brons.

De breedte is 83 mm. De hoogte 73 mm en de dikte 3 mm.

Gewicht 120 gram.

Inschrijfpenning 2014

De Koning Willem-Alexander penning

Een Koning om te verbinden

door Siemen Bolhuis

Ik zie Willem-Alexander als een dynamische en tegelijk zachte man met veel talenten. Als prins kon hij veel energie stoppen in zaken van publiek belang die ook overeen kwamen met zijn persoonlijke voorkeur. Nu hij Koning is, kan hij dat onderscheid niet meer maken en zal hij er moeten zijn voor iedereen, voor alle Nederlanders, zonder mening, zonder oordeel.

Een Koning heeft in onze parlementaire democratie per definitie geen oordeel, maar de natuurlijke en vanzelfsprekende manier waarop Willem-Alexander aan die niet-oordelende rol invulling geeft, vind ik indrukwekkend.

Het ontwerpproces

Het idee van onpartijdigheid was mijn uitgangspunt voor het ontwerp van deze penning.

Als *Prins Willem-Alexander de watermanager* straalde hij uit dat hij goed in z'n vel zat. Dat lijkt onveranderd nu hij Koning is.

Daardoor heb ik het gevoel dat hij nog steeds de watermanager is.

Weliswaar niet meer letterlijk in zijn functie van beheerder en beschermer van het water, maar in de zin dat hij de kwaliteiten en eigenschappen van water gebruikt om goed te communiceren: stromend, schoonmakend, helder, zacht en verbindend.

Bijna als vanzelf zag ik de penning voor me als een golfje. Een cirkelvormig golfje zou te weinig beweging in zich hebben, daarom werd het een

ovaal. Ook moest het golfje dun zijn om de associatie van water voldoende op te roepen.

De tekst die ik had gekozen 'Een Koning om te verbinden', heb ik keer op keer uitgetekend binnen het ovaal. In de eerste serieuze versie waren de letters op sommige plaatsen met elkaar verbonden. Gaandeweg zijn die verbindingen, die als soort versiering werkten, verdwenen. Ik vond het belangrijker dat het sober werd. Geen toeters en bellen, maar wel verfijnd.

De letters hadden hun vorm en plek gevonden op het vlak met daarboven de Nederlandse Kroon. Toen viel me opeens op dat er in de woorden die onder elkaar stonden verticaal het woord OOR te lezen was. Er stond nu 'een luisterende Koning of 'een Koning die wil verbinden, luistert'. Om die ervaring ook bij de kijker op te roepen heb ik die drie letters verdiept in het veld aangebracht en de rest van de tekens opliggend gemaakt.

Ik realiseerde me op dat moment dat de golf niet alleen een watergolf is, maar ook een geluidsgolf.

Het leek wel of de rechterkant van de tekstzijde, die wat boller is dan de linkerkant, al een beetje het reliëf van de zijkant van zijn gezicht had. Daardoor vloeiende zijn profiel moeiteloos samen met het rechter deel van de ovaal. Heel natuurlijk.

Voor het patin wilde ik een egale kleur die er niet dik en licht transparant op ligt. Alleen met dit zachte groen kreeg ik het juiste effect. Heel rustig opgebouwd met een sterk verdunde oplossing kopernitraat. Alle onderdelen van de penning blijven op deze manier even belangrijk en er ontstaat ondanks de opgebrachte was geen hoogglans op het oppervlak.

www.peningkunst.nl

Schetsontwerp-opdrachten : bibliotheek Almere Buiten

De commissie voor het kunstwerk bij de bibliotheek van Almere Buiten is op woensdag 23 april bij de kunstenaars op atelierbezoek gegaan. Vier kunstenaars hadden een ontwerp opdracht gekregen. Een rondje Almere, Amsterdam, Den Haag en Eindhoven.

De commissie heeft uiteindelijk gekozen voor het ontwerp van Marjolijn Mandersloot.

Marjolijn Mandersloot werkt samen met Hans van Wezel. Ze krijgen regelmatig opdrachten voor werken in de openbare ruimte (vaak diervormen) en ze zijn een succesvol duo. Ze zetten de kijker op het verkeerde been, in de zin dat het materiaal vaak anders lijkt dan het in werkelijkheid is. Een neushoorn, bijvoorbeeld, dat gemaakt lijkt te zijn van opgevouwen karton, of gesneden hout, is in werkelijkheid van brons.

Hun werken zijn vaak aandoenlijk en aaibaar. Of het ontwerp dat ze hebben gemaakt voor de bibliotheek past in deze lijn.....?

Zondvloed in New York

Toelichting bij Epos 'Zondvloed in New York'

Epos: monica maat met kunstfoto's van marga wiebenga

'Zondvloed in New York' is een symbolisch verhaal in atonale dichtvorm over het scheppingsverhaal.

In dit gedicht gelden als symbolen Adam en Eva die zijn omgezet in fantasie-oerbeelden. Een verhaal waarin ik o.a. de Inka's en hun verloren cultuur, Atlas op een wolkenkrabber, die het leed van deze wereld torst en in dit verhaal wacht op zijn verlossing, maar ook het verhaal van Jonas in de walvis, de toren van Babel, en de inname van Jeruzalem, 1000 v. Chr. en de zondvloed heb verwerkt. Een scheppingsverhaal waarin eigen fantasiebeelden en verbanden worden gelegd. Waarin de vermenigvuldiging van mensen wordt gesymboliseerd in New York, immers een smeltkroes van vele rassen, afstammelingen en nakomelingen. De mensheid, bijeengebracht van waar zij komen, als Soemerier, uit Mesopotamië, nu Irak, stamland van waaruit Abraham vertrok om naar Kanaän te reizen, trekkend langs de Eufraat en de Tigris. En dan nu New York, waar de rivier de Hudson vanaf de Atlantische Oceaan naar toe stroomt.

Water, daar gaat het mij in dit Epos om. Vanaf mijn jonge jeugd spookt de mogelijkheid van een tweede zondvloed, die zich uitstrekt over de hele wereld, door mijn hoofd. Ik heb dat grotendeels lichtig naast mij neergelegd, maar nu een halve eeuw later werd het tijd daar iets mee te doen. Tegelijkertijd heeft mij daarbij altijd een tweede ark van Noach voor ogen gestaan, dienend als symbool voor een nieuw begin met een nieuw licht. Licht dat mensen zien als ze bijna dood zijn, prachtig diffuus en niet te beschrijven met de woorden van onze wereld. Het eerste begin in de vorm van het scheppingsverhaal staat beschreven in Genesis. Een machtig mooi verhaal dat ik persoonlijk als christelijke symboliek opvat. Maar ook staat in Genesis het verhaal van de zondvloed en Ark van Noach beschreven.

Geboren uit het duister, de nacht, kwam het licht omhelsd door de volle maan. Om te beginnen was er het licht, de dag, de horizon, het begin, iets waar de mens als schepping paradijselijk in zou kunnen leven. Maar nog eerder was er het water. Water waar de aarde in oorsprong uit bestond. Water dat later op drooggevalen aarde een zondvloed veroorzaakte en waar Noach een ark voor bouwde, zodat het voortbestaan van alles wat leefde op deze aarde gewaarborgd werd. Dit verhaal gebruik ik als symbool voor een nieuw leven, een tweede kans, zodat we stapje voor stapje verder komen in onze evolutie of met andere woorden gezegd dat we in het menselijk tekort mogen uitgaan van een goddelijk tegodee.

Marga Wiebenga, kunstfotografe, had ik gevraagd een verhaal in beeld te maken dat zou passen bij mijn epos. Daarvoor hebben we het epos in 13 stukjes verdeeld, waarbij Marga exclusief toepasselijke kunstfoto's heeft gemaakt. Zij heeft zich gedurende een vijftal maanden op bewonderenswaardige wijze ingeleefd en mijn verwachtingen overtroffen. Ik ben heel trots op haar en haar werk.

monica maat

In vrije val
 gescheurd uit open hemel
 onder de grootheid
 van een donkere nacht
 omhelsd door volle maan
 kwamen zij
 het licht
 de dag
 de horizon
 gegrondvest
 op het fijne goud
 van drooggelegde aarde
 met in de bedding van de wateren
 het volle groen
 dat zoet haar vrucht afwerpt
 en tot zaad gerijpt
 de jonge Inka's voedsel schenkt

Zij leefden in hun Hof van Eden
omringd door balsemgeuren
in overvloed van melk en honing
als lelies tussen distelen

beheerden met verfijnd gevoel
de vissen van de zeeën
de vogelen der hemelen
het dartele vee der aarde
en al het kruipende gedierte
en zagen dat het goed was

Zij kenden vrees noch schuld
tot onder de appelboom verwekt
de wet der kennis werd geboren
en dicteerde

dat licht niet wordt gekend
zonder bebloede duisternis
goed niet zonder kwaad
foutloos niet zonder fouten
begin niet zonder eind
kennis aan jezelf niet zonder anderen

tot vergeten werd
dat kennis rijpen moet
in een begrijpen
en hebzucht
boventoon ging voeren

En zie zij bouwden grote steden
 met tempeltorens in de lucht
 Babyloniërs zijn overal
 zij dachten aan een wereldherberg
 een metropool vol goede werken
 met de Hudson als hun levensader
 de oceaan als moederbron
 zij groeven akkers in de grond
 het landschap ver voorbij
 en brulden hoog de lucht in
 om hun hemelziel te vinden
 zij bouwden hun Manhattan
 Babels skyline was ontstaan

de stad geheiligd
 moest veroverd worden
 zoals Jeruzalem door David

Volksverhuizing was op komst
 en trekt door alle eeuwen
 afstamming is van elke tijd
 een smeltkroes
 van waar wij zijn en komen
 van Neanderthaler
 tot Columbus
 of als Soemeriër
 uit land
 gelegen tussen twee rivieren
 trekkend langs de Eufraat en de Tigris
 Mesopotamië, stamland
 van waaruit Abraham vertrok
 om naar Kanaän te reizen

Gekomen als zigeuner
 witte noordeling
 zwarte Afrikaan of Aziaat
 eens allen opgeofferd, uitgebuit
 zoals de metropool nu opgeofferd wordt
 aan een gewapend kruis
 met roet dat aan de lippen hangt
 een vuurkruit van verraad
 dat uit benauwde kelen stijgt

In 't kielzog van de stad, de vis
 met Jona in zijn buik
 een ziel verborgen
 klaar om uitgespuwd te worden
 om alsnog een oordeel aan te zeggen

het spel der medelopers kon beginnen
 aangezet tot haat
 met runetekens in de ogen
 werd huis en ziel verkocht
 naarmate God stierf in de mens

met Atlas staan wij op de tempeltoren
 om Sodoms stadsgewoel te torsen
 om in versteende beeltenis
 te wachten op verlossing

daarnaast op zoutpilaar
 het standbeeld van een Inka
 vervlogen wijsheid
 die haar oer behoudt
 zo lelijk uit de baan geslingerd
 heft hij zijn strijdkreet aan
 vanaf de wolkenkrabber

daar waar de dood geklommen is
aan onze vensters
en wij gehard in glaspaleizen sterven
stuurt Zeus zijn bliksemstralen af
om als beschermgod van de stad
de kinderen van de straat te redden
die uit ramen zijn gegooid
gebaard om steden te bemesten

de tong gespannen tot een leugenboog
ondanks het licht, talent
en de bezieling die hier wonen
bedolven onder zwaar bedrog
weigeren zij onverschrokken
het magazijn met dode sporen te betrekken

Want zij weten van de wijze
die niet roemt op wijsheid
de sterke niet op kracht
de rijke niet op rijkdom
zij weten dat wie roemen wil
roemt op rechtvaardigheid en het verstand

Zo:
een verbond werd opgericht
gereed om voortbestaan te redden
en Noach bouwde aan een ark
verdeeld in drie verdiepingen
om licht, talent, bezieling in te schepen
zeven dagen voor de deur zou sluiten

daarna:
de stad werd opgetild
een vloed van huilende harten en ogen
zweette alle boosheid uit
veertig dagen zonder eb
totdat de kolken en de waterdiepte
en de sluizen van de hemel
werden toegesloten
de wateren gestadig afnamen
en Noach vensters opende
om duiven naar de stad te zenden

© monica maat
marga wiebenga © [kunstfoto's en lay-out]

UITNODIGING

april 2014

Met medewerking van
Anne Graalman, piano en arrangement
Marijke Kienhuis, zang
Eduard de Vries, zang
Magda Brouwer, accordeon
Cora van der Linde, dwarsfluit
Nelly Pavijs, voordracht
Henk Verweerd, uitgever

Treed binnen in de wereld van HET ORAKEL VAN PARIJS op vrijdag 9 mei van 16.00 tot 18.00 uur in het Agora Theater, Agorabaan 12 in Lelystad. Telefoon receptie: 0320-239 230

Het orakel van Parijs, een beeldverhaal in zakboekformaat van Monica Maat en Job Degenaar, verschijnt bij de literaire uitgeverij Liverse en wordt ten doop gehouden in een Franse couleur locale.

Het eerste exemplaar wordt in ontvangst genomen door de Commissaris van de Koning van Provincie Flevoland, de heer Leen Verbeek.

Er wordt een programma gepresenteerd dat bestaat uit korte voordrachten, Franse liedjes en een speciaal bij het beeldverhaal geschreven en op muziek gezet lied van Monica. In de Foyer is een expositie van Monica's afbeeldingen uit het beeldverhaal te bezichtigen.

Gastheer is Jan Gras, directeur van het Agora Theater.

Wij vinden het leuk deze bijeenkomst samen met u te beleven. Onder het genot van een hapje en een drankje nodigen wij u dan ook van harte uit in het Agora Theater vanaf 16.00 uur.

Aansluitend gaat om 16.30 uur het feestelijke programma dat drie kwartier duurt, van start in de kleine theaterzaal.

vormgeving monica maat ©

LELYSTAD. Op 9 mei vindt tussen 16.00 en 18.00 uur in het Agora Theater een bijzondere boekpresentatie en expositie-opening plaats. Voor even hult het theater zich in Franse sferen. De aanleiding is het verschijnen van Het orakel van Parijs, een beeldverhaal in zakboekformaat van Monica Maat en Job Degenaar.

In het 150 pagina's tellend boekje, dat bij uitgeverij Liverse het licht ziet, wordt op luchtige wijze het levensverhaal verbeeld en verwoord van de in de Parijse métro wonende mannequin Sophie Lippens. Haar mémoires, die een queeste naar zichzelf vormen, zijn een mengeling van fictie en realiteit, humor en ernst, levenslust en bespiegeling en licht- en diepzinnigheid, met een knipoog naar de vele ego-documenten van onze tijd.

Programma

Het programma, dat drie kwartier duurt en wordt gepresenteerd in de kleine theaterzaal, bevat een speciaal bij het beeldverhaal geschreven en op muziek gezet lied van Monica, chansons en korte voordrachten. Het eerste exemplaar wordt aangeboden aan de Commissaris van de Koning van de Provincie Flevoland, de heer Leen Verbeek. Gastheer is Jan Gras, directeur van het Agora Theater.

Medewerking verlenen Anne Graalman (piano en arrangement), Marijke Kienhuis en Eduard de Vries (zang), Magda Brouwer (accordeon), Cora van der Linde (dwarsfluit), Nelly Pavijs (voordracht) en Henk Verweerd (uitgever).

Expositie

In de foyer is de expositie van Monica's afbeeldingen uit het beeldverhaal de hele maand mei te bezichtigen.

Adres

Het Agora Theater is te vinden op de Agorabaan 12, in Lelystad.

Muziek als medicijn - door Jeannette van Tulder

Al heel wat jaren zing ik in een koor. Zelfs als ik eigenlijk géén zin heb om naar een repetitie te gaan, omdat ik overdag erg druk ben geweest en de tv me lonkt om lekker thuis te blijven, ga ik meestal toch. Wetende dat ik na afloop weer gelaafd ben door de mooie muziek en de leuke contacten. Muziek pept op en verbindt.

Maar muziek doet meer, of je nu wel of niet zelf zingt of een instrument bespeelt. In de periode dat mijn broer Peter (61) ernstig ziek was en aan kanker overleed, luisterde ik veel naar de requiems van Brahms, Dvorac en Mozart en ook naar de Stabat Maters van Vivaldi, Schubert, Poulenc en Pärt. Zwelgend in de muziek verkruiemde mijn machteloosheid, boosheid en verdriet geleidelijk. Muziek troost.

In mijn coachpraktijk begeleidde ik een autistische jongen die 'zo veel spreekwoorden in zijn hoofd' had, dat hij al rebbelend over zijn eigen woorden struikelde. Ik vroeg hem op een matje op de grond te gaan liggen, legde een boek op zijn buik en instrueerde hem hoe rustig adem te halen, steeds dieper naar zijn buik. Daarna zongen we samen ah, o en oe-klanken, waarna hij weer 'landde'. Muziek helpt cliënten te aarden en meer in balans te komen (van hoofd naar hart).

Binnenkort rond ik mijn opleiding tot klankschaalmasseur af (Peter Hess-methode). Individuele klankmassage is een behandeling waarbij schalen op en naast het lichaam worden geplaatst. Deze klankmassage heeft een diep ontspannende werking op lichaam en geest.

Ook in de reguliere gezondheidszorg passen hulpverleners muziek bij de meest uiteenlopende doelgroepen toe. De neuroloog Oliver Sacks geeft hier prachtige voorbeelden van in zijn boek Musicofilia: verhalen over muziek en het brein. Muziek helpt niet alleen dementerenden hun lange termijngeheugen aan te spreken, ook parkinson-, gilles de la tourettepatiënten, stotteraars, depressieven, operatie- en kankerpatiënten knappen er (tijdelijk) van op. Kortom, muziek als medicijn, ter bevordering van gezondheid en welzijn.

Wil je meer inzicht in de vele functies van muziek, je zielsmuziek/favoriete muziekfragment uitwisselen met anderen en meer horen over de goodpractices van muziek? Kom naar de workshop 'Invloed van muziek op gezondheid/welzijn' Bestemd voor: muzikliefhebbers en professionals in de zorg

Datum en locatie: In overleg

Duur: 1 dagdeel ('s morgens, 's middags of 's avonds)

Max. aantal deelnemers: 6

Prijs: 50 euro per persoon

Meer weten?

Neem dan contact op met Jeannette van Tulder van Coachingspraktijk 'De Klankschaal': Coaching en training met muziek.

Email: jvtulder@xs4all.nl

Tel: 0527 – 698732.

DE WEEK VAN DE VERBEELDING

De dag van de verwekking

De dag van de vergelding

De dag van de verwondering

De dag van de verveling

De dag van de verzadiging

De dag van de verantwoording

De dag van de verademing

26, 27, 28, 29, 30, 31 mei, 1 juni

KVF

Vooraankondiging:

In de week van 26 juni organiseren we voor de tweede keer de Digitale Week van de Verbeelding. Elke dag wordt er een tekst geplaatst op de website van de KVF, bij Blogs. We hopen dat de teksten u inspireren en dat u zich laat verleiden tot een reactie.

We hebben de week in november 2013 voor het eerst georganiseerd.

De teksten en antwoorden zijn na te lezen op www.flevokunst.nl

Maandag 26 mei, De dag van de Verwekking - door Ab van Luin

Dinsdag 27 mei, De dag van de Vergelding - door Wim Timmer

Woensdag 28 mei - De dag van de Verwondering - door Nina Hermus

Donderdag 29 mei - De dag van de Verveling - door Odette Breijinck

Vrijdag 30 mei - De dag van de Verzadiging - **nog geen schrijver gevonden**

Zaterdag 31 mei - De dag van de Verantwoording - **Anthea Simmonds.**

Zondag 1 juni - De dag van de Verademing - **nog geen schrijver gevonden.**

Wilt u een tekst schrijven over een van deze laatste drie onderwerpen?

Meld u aan bij Hein Walter: heinwalter@tiscali.nl

EINDIG LAAGLAND: een literaire ontmoeting
 Vrijdag 16 mei, 20.00 uur
 Corrosia Stad,
 Stadhuisplein 2, 1315 HT, Almere Stad
 Toegang € 7.50
 Houders van een bibliotheekpas € 6,-

Midas Dekkers

Wat zegt de dahlia
 “Ik wil fecalia”

Wat zegt de crocus der lente
 “Ik wil excrementen”

“Veelzaamheid dat is pas erg” staat er boven een interview met bioloog-schrijver Midas Dekkers n.a.v. zijn nieuwste boek *De kleine verlossing of de lust tot ontlasten* (2014).

Zijn fascinatie voor “het kleinste kamertje” komt voort uit het feit dat je je nergens zo heerlijk kunt afzonderen en relaxen als daar. Als kind las hij alle Donald Ducks die er op de w.c. lagen 27 keer. Toen Wandert Dekkers 18 jaar was ging hij zich “Midas” noemen, naar Midas Wolf uit Donald Duck. En als Midas kennen we de veelzijdige, geestige bioloog met de scherpe observaties, die ons steeds weer verrast met zijn controversiële meningen, zoals dat sport absoluut niet gezond is!

Niet alleen de beslotenheid van het kleine kamertje intrigeert hem, maar vooral dat wat er geproduceerd wordt. “Anaal gefixeerd, maar nergens banaal” concludeert journalist Frenk van der Linden, n.a.v. *De kleine verlossing*.

Het boek is meer een cultuurhistorisch dan een biologisch werk. In begrijpelijke taal neemt Midas ons in zijn prachtig en geestig geïllustreerd

boekwerk mee door de geschiedenis van de mensheid en haar verhouding tot wat we “poep” noemen. De schrijver heeft begrip voor onze schaamte die samenhangt met dat wat ons lichaam op die verscholen plaats verlaat, maar het beste advies dat hij kan geven is: Geniet ervan! Neem er de tijd voor. Ontspan.

Alle mogelijke facetten van ontlasting passeren de revue. Waarom tegenwoordig geen vlakspoelers meer? Een mens moet zien wat zijn lichaam verlaat: dat is de eerstelijnsgezondheidszorg! Over mobieltjes die meer microben bevatten dan de gevreesde w.c.-bril. Hij bestrijdt de visie van Dick Swaab dat wij ons brein zijn. Wij zijn onze darmen! De energietoevoer die vanuit de darmen naar hart en hersenen stroomt, vormt de bouwstenen van onze levenslust. Zonder de darmen kunnen de hersenen het schudden! Bovendien herkennen onze darmen wat niet goed is voor ons, het wordt onverbiddelijk en ogenblikkelijk afgevoerd!

In een interview mijmerde Midas over een volgend boek. De kleine Wandert is opgegroeid in een café en hij zou graag nog eens schrijven over de laatste bruine cafés die er nog zijn, zoals, het zal ons niet verbazen, De Petomaan in Amersfoort!

Een literaire ontmoeting

Zeewolde - De Verbeelding Nieuwe Concertserie

Op zondag 30 maart startte een nieuwe concertserie in paviljoen de Verbeelding. Deze serie is een initiatief van Michel van Schaik en Rob van den Broek en wordt georganiseerd in nauwe samenwerking met stichting Muziek in Huis (MIH), stichting Wolderwelzijn, stichting De Verbeelding, stichting QEM en de ouderenbonden.

Bijzonder aan de concerten is, dat zij gratis toegankelijk zijn.

Reserveren vooraf is noodzakelijk, wilt u verzekerd zijn van een zitplaats, zolang er natuurlijk plaatsen beschikbaar zijn.

In de pauze wordt u wel gevraagd een vrijwillige bijdrage te leveren.

Voor drankjes moet worden betaald.

Reserveren: reserveren@robvdbroek.nl

Het eerste concert (30 maart jongstleden) werd verzorgd door het ensemble Trio Cortado, bestaande uit Hannah de Witte - fluit, Arthur Klaassens - hobo, Jasper Grijpink.

Het programma duurde 2 maal 30 minuten.

Volgende gratis MIH concerten in De Verbeelding zijn op:

zondag 25 mei 2014, om 15.00 uur

Cuarteto Lorca, bestaande uit
Laura Rafecas - viool,
Sofia Pastor - viool,
Geerten Feller - altviool,
Eva Otero - cello

zondag 31 augustus 2014, om 15.00 uur

Het ensemble Rodion Trio, bestaande uit
Diederik Ornée - klarinet,
Annelies Vrieswijk - saxofoon,
Mark Toxopeus - piano

zondag 26 oktober 2014, om 15.00 uur

Het ensemble Imre Rolleman - fluit
Jeroen Liedorp - piano

zondag 7 december 2014, om 15.00 uur

Het ensemble Christian van Es & Gerard van der Zijden,
bestaande uit Christian van Es - bariton,
Gerard van der Zijden – piano

Theatergroep Droog! speelt “De Goede Dood”

Na het succes van “Nu even wel/Nu even niet” komt Theatergroep Droog! terug met de aangrijpende voorstelling “De goede dood” van Wannie de Wijn. Het thema is “euthanasie” en een deel van de kaartverkoop is bestemd voor het Lelystadse inloophuis “Passie”.

Het toneelstuk wordt in een bijzondere setting gespeeld, om het publiek mee te nemen in het verhaal over Bernard, die kiest voor actieve euthanasie. Bij zijn naasten, die samenkomen in zijn huis, maakt dat heel veel los. Maar de twijfels en dilemma's overheersen in het pijnlijke besef dat Bernhard er de volgende ochtend om 9 uur niet meer zal zijn.

Dit stuk, geschreven in 2007, won in 2008 de Toneel Publieksprijs en is inmiddels verfilmd.

De spelers zijn: Bas Teule, Jolanda de Blouw, Jan Wiggers, Mirjam Smit, Jos Timmerman, Wim Bok en Elias Tieleman.

Speeldata in Theater Posa, Kempenaar 01-10, 8242 BA te Lelystad, zijn:

- Zaterdag 24 mei 2014, 14:30 uur
- Zaterdag 24 mei 2014, 20:15 uur
- Zondag 25 mei 2014, 14:30 uur
- Zaterdag 14 juni 2014, 14:30 uur
- Zaterdag 14 juni 2014, 20:15 uur
- Zondag 15 juni 2014, 14:30 uur

Kaarten zijn verkrijgbaar bij Theater Posa, <http://www.theaterposa.nl/>

Theatergroep Droog! is ontstaan uit het initiatief van een aantal ‘Zinspelers’ om voor de Stichting Roparun geld te genereren in de vorm van een dinervoorstelling. Met acht spelers en heel veel medewerking van Roparunteam Lelystad en andere vrijwilligers zijn er 6 voorstellingen in Vestzaktheater Posa opgevoerd met het stuk : Nu even wel/ nu even niet van Maria Goos. Vanwege het succes en de geweldige klik wilde de groep graag verder om meer van zulke bijzondere stukken te gaan spelen. Voortaan onder de naam ‘Droog!’

Theater Posa is het vestzaktheater in Lelystad voor alle (klein)kunst liefhebbers! Deze ontmoetingsplek is voor jong en oud, beginnend en gevorderd (podium) talent, een broedplaats voor alle culturele instellingen van Lelystad en omstreken.

Elke speler heeft een stukje geschreven over zij/haar rol in het stuk en in de aankomende 3 weken willen we doormiddel van dit persbericht deze stukjes uitbrengen, tevens ook te volgen op onze facebook pagina: <https://www.facebook.com/TheatergroepDroog?fref=photo>.

Hierbij het eerste stukje, mijn stukje, als aftrap! “Door het toneelstuk ‘De goede dood’ in te studeren en de tekst regel voor regel door te nemen besef je pas hoeveel kleine dramaatjes in het toneelstuk afspelen. De angst dat de keuze voor euthanasie door een ander is opgelegd, de confrontatie van de keuze voor de dood op directe familie en de mogelijke onrechtvaardigheid die pas aan het daglicht komt nadat de persoon in kwestie is overleden. Hoe ga je hiermee om, het toneelstuk stelt dit ter discussie. Het is mooi om hierover met elkaar in gesprek te gaan en eigen gedachten te kunnen verifiëren in een open dialoog.”

*Met vriendelijke groet,
Elias Tieleman*

KUNST ETALAGE In Almere Buiten

In Almere Buiten zijn er twee kunstetalages. Een daarvan, die naast de Albert Heijn (Rio de Janeiroplein), zal het komend jaar worden geprogrammeerd door stichting De Zijderups.

Vier tentoonstellingen gaan er komen.

In de eerste tentoonstelling staat het werk centraal van beeldhouwer Siemen Bolhuis en dichter Hein Walter. Ze werken al meer dan tien jaar samen en hebben in die tijd een flink aantal bijzondere opdrachten gerealiseerd. In de etalage staan zeven grote panelen met daarop het werk en de achtergronden van de opdrachten.

Op vrijdag 23 mei en zaterdag 7 juni wordt er een wandeling georganiseerd vanaf de kunstetalage naar het atelier van Siemen in de Verfmolenstraat. Daar krijgen de bezoekers (naast thee en koek) uitleg over het werk van Siemen en Hein.

Toegang gratis.

Wel graag van te voren opgeven
via heinwalter@tiscali.nl

SIEMEN BOLHUIS EN HEIN WALTER WERKEN ROND *schoonheid* EN *bezieling*

Vruchtbare Samenwerking

Ze werken al bijna vijftien jaar samen, Siemen Bolhuis en Hein Walter. Hein schrijft de woorden bij de beelden die Siemen heeft vormgegeven. Woord en beeld versterken elkaar en toeschouwers blijken daardoor de vorm beter te verstaan.

Hun samenwerking ontwikkelt zich steeds meer in de richting van projecten met een maatschappelijke betekenis. Zij zien kunst bij uitstek als een manier om mensen met elkaar te verbinden en ieder van ons op een ongedwongen manier bewust te maken van onze persoonlijke drijfveren. Respect en zorg voor schoonheid zijn in hun ogen van wezenlijk belang.

Hun aandacht gaat vooral uit naar plekken en organisaties waar de ene mens zorg draagt voor de ander en waar er behoefte is aan een veilige en stille plaats of een ritueel. De kunstwerken die zij daar maken, kunnen ondersteunend zijn in de zorg, maar het kan ook zijn dat de organisatie er een nieuwe identiteit aan ontleent.

Hein Walter over zijn werk:

Ik heb mijn atelier in Woon- en Zorginstelling Archipel, aan de Poëziestraat in Almere Literatuurtuik. Ik werk daar met bewoners van de beschermde afdeling, dementerende ouderen: kunst in de vorm van tekeningen, schilderijen, gedichten.

Ik ben nieuwsgierig naar deze mensen en vind het leuk om ze te prikkelen om na te denken over hun eigen leven: hoe hun leven verlopen is, welke talenten ze hebben, hun opvattingen en gevoel over het leven. De ongedwongen gesprekken en de werken die ze maken zijn bijzonder, zonder pretentie. Ik probeer oprecht te zijn en dat werkt goed. Dementerende mensen zijn meesters in aanvoelen.

De werken die gemaakt worden in mijn atelier stel ik tentoon onder de titel 'De schoonheid van dementeren'.

Siemen Bolhuis over zijn werk:

Als beeldhouwer voel ik me een ontdekkingsreiziger. Mijn beelden zijn antwoorden op vragen van opdrachtgevers. Al pratend met hen kruip ik in hun beleveningswereld en probeer mij zo de opdracht die ze mij hebben gegeven eigen te maken. Het is een avontuur om die onbekende binnenkant van mijn opdrachtgever ingaan. Met de kennis die ik daar dan heb opgedaan ga ik opnieuw op reis. Nu in de oneindige wereld van de fantasie. Ik reis met als compas de vraag van de opdrachtgever en mijn vakkenis als ambachtsman. Maar vooral op goed geluk.

Als ik uiteindelijk stuit op het goede idee dan is dat een wonderlijke ervaring. Ik weet dan nooit of ik nu het idee heb gevonden of het idee mij. In elk geval is het altijd een bijzonder cadeau.

PALADIJN

Een kunstwerk voor jong volwassenen met een verstandelijke beperking

Het kunstwerk dat we maakten voor Paladijn is een goed voorbeeld van hoe een kunstwerk kan helpen bij een emotioneel proces. Paladijn is een wooninitiatief voor een groep negentien verstandelijk beperkte jongeren. In 2000 richtte een aantal Almeerse ouders Stichting Paladijn op. Ze wilden zeggenschap over de aanstaande zelfstandigheid van hun kinderen, ze wilden een goede woonvorm en goede zorg – ze realiseerden zich ten volle dat zij de zorg voor hun kinderen eens zouden moeten overdragen. Ze hebben volgehouden en het is ze gelukt: in 2007 werd in Almere Buiten Paladijn in gebruik genomen. Aan ons werd gevraagd om ter ere van die gelegenheid een kunstwerk te maken.

Het werd De Halsketting van Moeder Aarde. Een ketting met een doorsnede van vier meter. De ketting ligt in de tuin van Paladijn. De keramische kralen hebben een hoogte van vijftig centimeter – de hoogte van een stoel.

Moeder Aarde is er altijd, zij is de altijd aanwezige, zorgende moeder. Ze heeft aan de bewoners van Paladijn haar ketting gegeven, ten teken van haar nooit aflatende aanwezigheid. De bewoners hebben allemaal een eigen symbool gekozen en die symbolen staan op de negentien kralen van de ketting. Elke bewoner heeft zo een eigen kraal in de ketting, een eigen plaats.

We hebben alle jongeren ontmoet, een gesprek met hen gevoerd over hun leven, hun wensen en talenten. Hun ouders waren bij die gesprekken aanwezig. Bij hen allemaal hebben we een poëtisch portret geschreven, een gedicht.

De ingebruikname van het gebouw was een emotioneel moment voor allemaal, voor zowel de bewoners als voor hun ouders. De ouders lazen bij die gelegenheid het gedicht aan hun dochter of zoon voor. Het ingelijste gedicht was als het ware 'het diploma voor op jezelf wonen'.

In het midden van de cirkel ligt een ronde plaquette met daarop onderstaand gedicht:

Kom maar,
kom maar wonen.

Het gaat haast vanzelf,
je hoeft alleen
maar thuis te komen.

Wonen is hier samen,
elkaars namen kennen
en luisteren als de jouwe
wordt genoemd.

Wonen is jezelf zijn,
niet meer of anders
dan je kunt.

Kom maar,
het is niet moeilijk.
Wees zoals je bent,
er is ruimte genoeg.

En of je nu thuis bent of weg,
hier ben je altijd gekend.

IK BEN BUITEN

Een gedicht over Almere Buiten in cortenstaal

In 2009 kregen we de opdracht voor het kunstwerk Ik ben buiten. Het staat op de Evenaar. Daar maakt het onderdeel uit van het Poëtisch Arboretum, een poëzieroute van negen gedichtenplaten verspreid over het 3 km lange lengtepark. In de zomer van 2013 is de negende gedichtenplaat onthuld, met een gedicht van P.C. Hooft-prijs winnares Judith Herzberg.

Ik ben buiten is een rechtopstaande gedichtenplaat (cortenstaal: de andere acht zijn grotere, liggende platen), een kunstwerk dat je kan beschouwen als de deur die leidt naar Almere Buiten: wees hier welkom! Je kunt het gedicht ook lezen als de gebruiksaanwijzing voor de Poëtische Bomenverzameling.

Het gedicht Ik ben buiten wordt vaak geciteerd door de gemeente omdat het woorden geeft aan het karakter van Almere Buiten: groen en gastvrij.

Meestal is onze werkwijze zo dat de woorden worden geschreven bij de vorm; bij Ik ben buiten is het andersom: hier waren de woorden er het eerst.

Ik ben buiten

Ik ben buiten.
Wij zijn buiten, we maken het samen.
wij zijn de ziel, de geestkracht van de stad,
wij zijn de scholen, de huizen, de bomen,
wij zijn de ademhaling van de straten, de belichaming van ruimte,
wij zijn de wereld.

De evenaar is onze ruggraat,
de horizon die alles raakt en ons omvat.
Hierdoor kunnen we ontstaan, lopen en stilstaan,
het maakt onze vrijheid, het biedt ons groei en beweging.
Het is onze tuin, ons uitzicht, ons innerlijk landschap,
we mogen er spelen en rusten, spannen, ontspannen.
Het is ons gemeenschappelijk arboretum,
ons uitgestrekt lengtebos.

We hebben plaats genoeg om lang te blijven.
Lees met ons mee, kijk door nieuwe ogen,
hier wordt eenheid geschreven.

Loop met ons op, loop door de verte,
hier staat alles van verre dichtbij.
bomen uit vreemde klimaten tezamen,
hier in ons midden thuisgekomen.
kom binnen, wees welkom,
wees buiten.

KamerKoor Lelystad**25 mei: een lunchconcert in de Ontmoetingskerk****Schor 4, 8224 CM Lelystad**

Op zondag 25 mei geeft KamerKoor Lelystad van 12.00 tot 13.00 uur een lunchconcert in de Ontmoetingskerk in Lelystad. Tijdens dit concert staat de vleugel die de Ontmoetingskerk onlangs heeft aangeschaft, centraal. Op het programma staan werken van Amerikaanse componisten.

De toegang tot het concert is gratis. Na afloop is er een deurcollecte om de kosten te bestrijden. De eventuele meeropbrengst komt ten goede aan zonnepanelen voor de kerk.

Programma

U kunt luisteren naar de liedcyclus Frostiana van Randall Thompson (1899-1984). Het zijn zeven 'countrysongs' op gedichten van Robert Frost. Prachtige speelse werken voor koor en piano, waarin het landelijke en ongekunstelde karakter van de teksten van Frost treffend wordt weergegeven. Van Eric Whitacre (1970), eveneens een Amerikaans componist, worden de Five Hebrew Love songs ten gehore gebracht, een serie liefdevolle liederen voor koor, viool en piano. De Hebreeuwse teksten zijn geschreven door zijn vrouw Hila Plitmann, zelf geboren in Jeruzalem. De als westers herkenbare melodieën van de componist, kleuren op tedere wijze de Arabisch getinte melodieën.

Aan dit concert werken mee: Liesbeth Seppenwoolde, pianiste en Martijn Plomp, violist. Zij spelen samen ook een instrumentaal intermezzo.

KVF 25 jaar

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.flevokunst.nl
KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.nieuwverleden.info
CORROSIA! – ALMERE	www.corrosia.nl
DE KUNSTLINIE – ALMERE	www.dekunstlinie.nl
STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE	www.dezijderups.nl
BG 22 24 - ALMERE	www.bg-22-24.nl
CASLA – ALMERE	www.casla.nl
De WITTE OLIFANT - ALMERE	www.opleidingdewitteolifant.nl
ART LOCA	www.artloca.nl
EINDIG LAAGLAND	www.eindiglaagland.nl
AIR BRUSH – ALMERE	www.airbrush-almere.nl
KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE	www.kunst-enzo.nl
VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE	www.verenigingalmere2018.nl
DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE	www.denieuwebibliotheek.nl/agenda
FLOWLAND – ALMERE	www.flowland.nl
SCHUTZ ENSEMBLE - ALMERE	www.schutzensemble.nl
DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALMERE	www.devoetnoot.nl
STICHTING BUITENSTAD - ALMERE	www.buitenstad.nl
STAD EN NATUUR - ALMERE	www.stadennatuur.nl
THEATERGROEP SUBURBIA - ALMERE	www.theatergroepsuburbia.nl
THEATERGROEP ONGEREMD - ALMERE	www.theatergroepongeremd.nl
DE BONTE HOND - ALMERE	www.bontehond.net
THEATERGEZELSCHAP VIS À VIS - ALMERE	www.visavis.nl
JEUGDTHEATER HET BLAUWE HUIS - ALMERE	www.hetblauwehuis.nl

SCHOUWBURG IN DRONTEN:	www.meerpaal.nl
SCHOUWBURG IN ALMERE:	www.schouwburgalmere.nl
SCHOUWBURG IN LELYSTAD:	www.agora-lelystad.nl
SCHOUWBURG IN EMMELOORD:	www.theater-voorhuis.nl

CUNST

LOODS 32 - LELYSTAD	www.loods32.com
NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYSTAD	www.nieuwlanderfgoed.nl
STICHTING ORGACOM – LELYSTAD	www.orgacom.nl
STICHTING DE BARAK – LELYSTAD	www.debarak.nl
DE KUBUS – LELYSTAD	www.dekubuslelystad.nl
HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD	www.flevo-landschap.nl
DIJKDICHTERS	www.dijkdichters.info
UITGAST	www.uitgast.nl
FIEVOLANDSE THEATERVERENIGING JTL	www.jtl-theater.nl
KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD	www.kamerkoorlelystad.nl
LAK (Lelystadse amateur kunstenaars)	www.atelierdeveste.nl
KUP 11 LELYSTAD	www.kup-11.nl
MUSEUM NAGELE – NAGELE	www.museumnagele.nl
MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD	www.muzischcentrum.nl
JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD	www.de-klos.nl
DE VERBEELDING – ZEEWOLDE	www.deverbeeldingzeewolde.nl
HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG	www.hotelvansaaze.nl
NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG	www.natuurmonumenten.nl
DANSCENTRUM ARTISTIQUE	www.danscentrumartistique.nl
KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.kunstindeopenbareruimte.nl
KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND	www.flevolandbovenwater.nl
APOLLO ENSEMBLE	www.apollo-ensemble.nl
XL DE ATELIER – DRONTEN	www.xldeateliers.nl
KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN	www.kunstraaddronten.nl
FLEVOKU(N)STBOULEVARD	www.flevokunstboulevard.nl
DRONTEN IN BEELD	www.dronteninbeeld.nl

Galerie ART nivo - ALMERE	www.artnivo.nl
HET KUNSTHUIS – ALMERE	www.hetkunsthuis.nl
GALERIE ALOSERY - ALMERE	www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
AIS ART – ALMERE	www.ais-art.nl
BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE -	www.kunstprojecten.nl
DO GALLERY - ALMERE	www.dogallery.nl
KUNSTUILEEN – LELYSTAD	www.kunstuitleen-flevoland.nl
KUNSTUILEEN DE VESTE - LELYSTAD	www.atelierdeveste.nl
KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD	www.kunsthuiscalliope.nl
HIVA OA ART GALLERY - LELYSTAD	www.hivaoa.nl
GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN	www.aandeamstel.nl
KUNSTUILEEN – EMMELOORD	www.kunstuitleenemmeloord.nl
GALERIE KIK – EMMELOORD	www.galeriekik.nl
GALERIE DE PAARDENSTAL - ESPEL	www.galeriedepaardenstal.nl

Cunst